

REGULAMIN WEWNĘTRZNY PROKURATURY EUROPEJSKIEJ

Kolegium Prokuratury Europejskiej (EPPO),

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie EPPO”, w szczególności jego art. 21,

uwzględniając wniosek sporządzony przez Europejskiego Prokuratora Generalnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EPPO organizacja pracy Prokuratury Europejskiej jest uregulowana w jej regulaminie wewnętrznym.

Zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia w sprawie EPPO po utworzeniu Prokuratury Europejskiej Europejski Prokurator Generalny bezzwłocznie przygotowuje projekt jej regulaminu wewnętrznego, który kolegium powinno przyjąć większością dwóch trzecich głosów.

Europejski Prokurator Generalny przedłożył kolegium projekt regulaminu wewnętrznego EPPO.

Kolegium przeanalizowało projekt sporządzony przez Europejskiego Prokuratora Generalnego na posiedzeniach zorganizowanych w dniach 29 września 2020 r., 30 września 2020 r., 5 października 2020 r. i 12 października 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZY REGULAMIN WEWNĘTRZNY:

Tytuł I: PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1: Zakres stosowania

1. Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia¹ niniejszy regulamin wewnętrzny reguluje organizację pracy Prokuratury Europejskiej (zwanej dalej „EPPO”).

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”), Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, (zwane dalej „rozporządzeniem”).

2. Niniejszy regulamin wewnętrzny stanowi uzupełnienie przepisów rozporządzenia. Jest on wiążący dla Prokuratury Centralnej, pracowników EPPO i delegowanych prokuratorów europejskich. EPPO dopilnowuje, aby w stosownych przypadkach pracownicy spoza Prokuratury Europejskiej pracujący pod jej kierownictwem, oddelegowani przez państwa członkowskie w celu umożliwienia EPPO wykonywania jej funkcji na mocy rozporządzenia, przestrzegali tego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 2: Ustalenia językowe

1. Języka roboczego stosowanego podczas działań operacyjnych i czynności administracyjnych używa się we wszystkich aktach, decyzjach i dokumentach wewnętrznych sporządzanych przez EPPO, we wszelkiej formalnej komunikacji w obrębie Prokuratury Centralnej, między Prokuraturą Centralną a delegowanymi prokuratorami europejskimi oraz między delegowanymi prokuratorami europejskimi znajdującymi się w różnych państwach członkowskich.

2. Komunikaty, akty lub decyzje EPPO skierowane do instytucji, organów, urzędów lub agencji Unii Europejskiej sporządza się w języku roboczym na potrzeby działań operacyjnych i administracyjnych. W stosunkach z Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej używa się języków francuskiego i angielskiego.

3. Komunikacja z osobami uczestniczącymi w postępowaniu karnym, takimi jak podejrzani lub oskarżeni, pokrzywdzeni i świadkowie, lub z innymi osobami trzecimi, odbywa się w języku wymaganym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi prawa karnego procesowego oraz w stosownych przypadkach zgodnie z odpowiednimi unijnymi lub międzynarodowymi instrumentami prawnymi dotyczącymi współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. W razie konieczności w ramach komunikacji załącza się tłumaczenie na język zrozumiały dla adresata.

4. Delegowani prokuratorzy europejscy zapewniają, aby czynności związane z prowadzonymi przez nich postępowaniami przygotowawczymi, które są niezbędne do umożliwienia Prokuraturze Centralnej wykonywania jej zadań na mocy rozporządzenia, były

udostępniane w języku roboczym EPPO, w stosownych przypadkach w formie skróconej, oraz aby zostały włączone do sprawozdania z postępów, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 3: Zasady tłumaczenia

1. W przypadku tłumaczeń związanych ze sprawami i pilnych tłumaczeń administracyjnych wymaganych do funkcjonowania EPPO zgodnie z art. 2 EPPO poszukuje odpowiednich rozwiązań mających na celu zapewnienie tłumaczeń o wysokiej jakości, wykonywanych szybko i w bezpiecznym środowisku.
2. W przypadku tłumaczeń administracyjnych, które nie są pilne, korzysta się z usług Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.
3. Zasady tłumaczenia muszą być zgodne z wymogami ochrony danych osobowych i obowiązkiem EPPO do jej zapewnienia.

Tytuł II: KWESTIE ORGANIZACYJNE

Rozdział 1: Kolegium

Artykuł 4: Przewodnictwo

1. Posiedzeniom kolegium przewodniczy Europejski Prokurator Generalny.
2. W stosownych przypadkach Europejski Prokurator Generalny wyznacza jednego ze swoich zastępców do przewodniczenia posiedzeniom kolegium podczas jego nieobecności.
3. W przypadku nieobecności Europejskiego Prokuratora Generalnego i obu zastępców posiedzeniu kolegium przewodniczy najstarszy wiekiem prokurator europejski.

Artykuł 5: Sprawowanie kontroli zwierzchniej

1. Do celów art. 9 ust. 2 rozporządzenia kolegium może w dowolnym momencie zwrócić się o informacje na temat działalności EPPO w uzupełnieniu do informacji, które należy przekazać zgodnie z rozporządzeniem.

2. Informacje dotyczące ogólnych kwestii wynikających z poszczególnych spraw są przekazywane kolegium w sposób anonimowy i tylko w zakresie wymaganym do celów art. 9 ust. 2 rozporządzenia.

Artykuł 6: Decyzje strategiczne i polityczne

Kolegium określa priorytety EPPO oraz jej politykę w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego.

Artykuł 7: Posiedzenia

1. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia kolegium zbiera się na posiedzeniach zwyczajnych co najmniej raz w miesiącu, chyba że postanowi inaczej. Europejski Prokurator Generalny może w każdej chwili zwołać posiedzenie nadzwyczajne.
2. Na wniosek co najmniej siedmiu członków kolegium Europejski Prokurator Generalny zwołuje posiedzenie nadzwyczajne nie później niż 10 dni po otrzymaniu ich wniosku.
3. Europejski Prokurator Generalny zwołuje posiedzenia kolegium oraz określa datę i godzinę posiedzeń.
4. Posiedzenia kolegium odbywają się w siedzibie EPPO. W każdym przypadku, gdy wymagają tego okoliczności, Europejski Prokurator Generalny może zwoływać posiedzenia kolegium w formie wideokonferencji. Jeżeli niemożliwa jest obecność fizyczna jednego członka kolegium lub większej ich liczby na posiedzeniach zwołanych w siedzibie EPPO, przewodniczący może zezwolić na ich zdalny udział w posiedzeniu.
5. Europejski Prokurator Generalny przygotowuje wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Każdy członek kolegium i dyrektor administracyjny może zaproponować Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu włączenie punktów do wstępnego porządku obrad. Porządek obrad zawiera punkty wnioskowane przez co najmniej siedmiu członków kolegium oraz kwestie proponowane przez stałą izbę zgodnie z art. 21. Sekretarz kolegium przesyła wstępny porządek obrad wraz z wszelkimi dokumentami potwierdzającymi

wszystkim członkom kolegium co najmniej na tydzień przed posiedzeniem. Odpowiednie dokumenty potwierdzające dostarcza się również osobom niebędącym członkami kolegium, które zaproszono do udziału w odniesieniu do poszczególnych punktów posiedzenia. W przypadku zwołania posiedzenia nadzwyczajnego możliwe jest wysłanie wstępnego porządku obrad i dokumentów potwierdzających z krótszym wyprzedzeniem.

6. Kolegium przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Przewodniczący posiedzenia lub dowolny członek kolegium mogą zaproponować jako przedmiot dyskusji i głosowania sprawy pilne, które nie znajdują się we wstępnym porządku obrad; sprawy te zostaną włączone do porządku obrad, pod warunkiem że kolegium nie zgłosi sprzeciwu względem takiego zgłoszenia.

7. Jeżeli chodzi o udział w posiedzeniach osób niebędących członkami kolegium:

- a) dyrektor administracyjny uczestniczy w posiedzeniach kolegium, na których omawiane są sprawy budżetowe, personalne i inne sprawy administracyjne, i może zostać zaproszony przez Europejskiego Prokuratora Generalnego do udziału w posiedzeniach kolegium, na których omawiane są kwestie strategiczne i polityczne;
- b) inni pracownicy oraz wszelkie inne osoby, których opinia może mieć znaczenie, mogą uczestniczyć w posiedzeniach na zaproszenie Europejskiego Prokuratora Generalnego lub z inicjatywy któregokolwiek z członków kolegium.

Artykuł 8: Kworum i głosowanie

1. Do celów art. 9 ust. 5 rozporządzenia kworum niezbędne do podejmowania decyzji przez kolegium wynosi dwie trzecie członków kolegium. W przypadku braku kworum przewodniczący może podjąć decyzję o kontynuowaniu posiedzenia bez podejmowania żadnych formalnych decyzji. Odpowiednie punkty porządku obrad mogą zostać rozpatrzone na kolejnym posiedzeniu kolegium lub w drodze procedury pisemnej lub procedury milczącej zgody.

2. Wyjątkowo, jeżeli udział zdalny nie jest możliwy, prokurator europejski, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu kolegium, może udzielić pełnomocnictwa do głosowania w jego imieniu innemu prokuratorowi europejskiemu. Głosy oddane przez pełnomocnika nie mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu kworum zgodnie z ust. 1.
3. Prokurator europejski głosujący przez pełnomocnika powiadamia sekretariat kolegium na piśmie o tożsamości tego pełnomocnika, punktach porządku obrad, których dotyczy pełnomocnictwo, oraz wszelkich ewentualnych ograniczeniach dotyczących pełnomocnictwa do głosowania. Głosowanie przez pełnomocnika jest ważne tylko w tych punktach porządku obrad, w odniesieniu do których zostało udzielone.
4. Przewodniczący zarządza głosowanie nad danym punktem porządku obrad, jeżeli uzna, że dana kwestia została w odpowiednim stopniu omówiona.
5. Głosowanie odbywa się przez podniesienie ręki, drogą elektroniczną lub w drodze głosowania imiennego, jeżeli głosowanie przez podniesienie ręki jest kwestionowane. W decyzjach przyjętych przez kolegium nie odnotowuje się podziału głosów.
6. Decyzje podejmowane zwykłą większością głosów zgodnie z rozporządzeniem będą uważane za przyjęte, gdy najwyższa liczba głosów oddanych w danej kwestii lub punkcie przewyższa drugą co do wielkości liczbę głosów.

Artykuł 9: Przyjmowanie decyzji kolegium w procedurze pisemnej

1. W pilnych przypadkach, jeżeli nie można odroczyć decyzji i należy ją podjąć przed zwołaniem posiedzenia kolegium, Europejski Prokurator Generalny może zdecydować o przeprowadzeniu procedury pisemnej.
2. Europejski Prokurator Generalny zapewnia członkom kolegium co najmniej trzy dni robocze na odpowiedź od dnia, w którym został im elektronicznie przesłany projekt decyzji. W wyjątkowych przypadkach Europejski Prokurator Generalny może zdecydować o krótszym czasie trwania procedury, ale nie krótszym niż pełny dzień roboczy.

3. Wniosek dotyczący decyzji, która ma zostać podjęta w drodze procedury pisemnej, nie może być zmieniany i jest zatwierdzany lub odrzucany w całości. Jeżeli w ustalonym terminie dany członek kolegium nie udzielił odpowiedzi, uznaje się, że członek ten wstrzymał się od głosu.
4. Decyzja zostaje przyjęta, jeżeli co najmniej dwie trzecie członków kolegium udzieliło odpowiedzi na piśmie i uzyskano wymaganą większość głosów.
5. Jeżeli nie osiągnięto wymaganego kworum lub wymaganej większości głosów, Europejski Prokurator Generalny może ponownie zainicjować procedurę pisemną lub przedstawić daną sprawę podczas kolejnego posiedzenia kolegium.
6. Europejski Prokurator Generalny stwierdza zakończenie procedury pisemnej. W tym celu do członków kolegium wysłane jest powiadomienie formalnie potwierdzające wynik decyzji.

Artykuł 10: Przyjmowanie decyzji kolegium w procedurze milczącej zgody

1. Europejski Prokurator Generalny może zarządzić zastosowanie procedury milczącej zgody w celu przyjęcia decyzji, które zgodnie z rozporządzeniem przyjmuje się zwykłą większością głosów i które uznaje się za decyzje o mniejszym znaczeniu.
2. Europejski Prokurator Generalny zapewnia członkom kolegium co najmniej trzy dni robocze na odpowiedź od dnia, w którym został im elektronicznie przesłany projekt decyzji. W wyjątkowych przypadkach Europejski Prokurator Generalny może zdecydować o krótszym czasie trwania procedury, ale nie krótszym niż pełny dzień roboczy.
3. Wniosek dotyczący decyzji, która ma zostać podjęta w drodze procedury milczącej zgody, nie może być zmieniany i jest zatwierdzany lub odrzucany w całości. Jeżeli w ustalonym terminie dany członek kolegium nie udzielił odpowiedzi, uznaje się, że członek ten głosował za przyjęciem propozycji.

4. Europejski Prokurator Generalny stwierdza zakończenie procedury milczącej zgody. W tym celu do członków kolegium wysyłane jest powiadomienie formalnie potwierdzające wynik decyzji.
5. Jeżeli jeden członek kolegium lub większa ich liczba sprzeciwi się zastosowaniu procedury milczącej zgody, rozpatrywaną sprawę uznaje się za niezatwierdzoną.

Artykuł 11: Procedura przyjmowania wytycznych

1. Do celów przyjęcia przez kolegium wytycznych, o których mowa w art. 10 ust. 7, art. 24 ust. 10, art. 27 ust. 8, art. 34 ust. 3 i art. 40 ust. 2 rozporządzenia, stosuje się poniższe przepisy.
2. Wnioski dotyczące przyjęcia lub zmiany wytycznych mogą zostać przedłożone kolegium przez Europejskiego Prokuratora Generalnego lub grupę co najmniej siedmiu prokuratorów europejskich i przekazane wszystkim członkom kolegium co najmniej 15 dni przed posiedzeniem kolegium, na którym dany punkt włączono do porządku obrad.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 1 kworum niezbędne do podjęcia przez kolegium decyzji na mocy niniejszego artykułu wynosi cztery piąte członków kolegium.
4. Art. 9 i 10 nie mają zastosowania do decyzji podjętych na mocy niniejszego artykułu.
5. Decyzje podjęte zgodnie z niniejszym artykułem publikuje się na stronie internetowej EPPO.

Artykuł 12: Posiedzenia z wyłączeniem jawności i zachowanie poufności

Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 4, posiedzenia kolegium odbywają się z wyłączeniem jawności, a dyskusje są poufne.

Artykuł 13: Sekretariat kolegium

1. Europejski Prokurator Generalny wyznacza spośród pracowników EPPO osobę, która pełni funkcję sekretarza kolegium.
2. Sekretarz kolegium pracuje pod zwierzchnictwem Europejskiego Prokuratora Generalnego i pomaga mu w przygotowaniu posiedzeń kolegium.

Artykuł 14: Protokoły z posiedzeń

1. W terminie dwóch dni roboczych po każdym posiedzeniu i po zatwierdzeniu przez przewodniczącego sekretarz kolegium przekazuje listę decyzji przyjętych przez kolegium.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1, sekretarz kolegium sporządza protokół z każdego posiedzenia kolegium.
3. Protokoły z posiedzeń kolegium zawierają co najmniej nazwiska obecnych osób oraz streszczenie debat i przyjętych decyzji, bez odnotowywania podziału głosów.
4. Europejski Prokurator Generalny przesyła projekt protokołu członkom kolegium do zatwierdzenia na kolejnym posiedzeniu kolegium. Po przyjęciu protokół zostaje podpisany przez Europejskiego Prokuratora Generalnego i sekretarza kolegium oraz załączony do rejestru.

Rozdział 2: Stałe izby

Artykuł 15: Decyzja w sprawie stałych izb

1. Liczba stałych izb, jak również podział kompetencji między stałymi izbami i przydział spraw, określa się w decyzji w sprawie utworzenia stałych izb i przydziału spraw (zwanej dalej „decyzją w sprawie stałych izb”) przyjętej przez kolegium na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego.

2. Do wniosku Europejskiego Prokuratora Generalnego dołącza się notę wyjaśniającą.
3. W decyzji w sprawie stałych izb określa się ustalenia proceduralne dotyczące posiedzeń stałych izb.
4. Decyzję w sprawie stałych izb publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na stronie internetowej EPPO.

Artykuł 16: Skład

1. Skład każdej ze stałych izb określa się decyzją (zwaną dalej „decyzją w sprawie składu stałych izb”) kolegium, na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego.
2. Każdy prokurator europejski jest stałym członkiem przynajmniej jednej stałej izby.
3. Wyznaczenie prokuratora europejskiego na stałego członka więcej niż jednej stałej izby musi być należycie uzasadnione, z uwzględnieniem obciążenia pracą danego prokuratora europejskiego.
4. Przy podejmowaniu decyzji o składzie stałych izb uwzględnia się aktualne i spodziewane obciążenie pracą prokuratorów europejskich oraz potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania EPPO.

Artykuł 17: Wyznaczenie przewodniczących

1. Europejski Prokurator Generalny lub jego zastępca przewodniczą stałym izbom, których są stałymi członkami.
2. Poza przypadkiem, o którym mowa w ust. 1, przewodniczącego wyznacza się w drodze decyzji w sprawie składu izby.

Artykuł 18: Tymczasowe zastępstwo przewodniczącego

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastąpienia przewodniczącego stałej izby z powodu jego czasowej niezdolności do wykonywania obowiązków, Europejski Prokurator Generalny w porozumieniu ze swoimi zastępcami określa odpowiednie uzgodnienia stanowiące odstępstwo od decyzji w sprawie składu stałych izb. Uzgodnienia te uwzględniają potrzebę zapewnienia ciągłości działania stałych izb.
2. Czas obowiązywania tych tymczasowych uzgodnień jest określany przez Europejskiego Prokuratora Generalnego i nie przekracza trzech miesięcy.
3. Środki te są przekazywane kolegium i wchodzą w życie niezwłocznie.

Artykuł 19: Przydział spraw

1. W decyzji w sprawie stałych izb ustanawia się system przydzielania spraw stałym izbom. System ten opiera się na losowym, automatycznym i naprzemiennym przydzielaniu spraw stałym izbom zgodnie z kolejnością rejestracji każdej nowej sprawy oraz zapewnia równomierny podział obciążenia pracą między stałe izby.
2. System określony w ust. 1 opracowuje się w taki sposób, aby wykluczyć możliwość przydzielenia sprawy stałej izbie, której stałym członkiem jest prokurator europejski nadzorujący tę sprawę.
3. Decyzja w sprawie stałych izb może ponadto zawierać przepisy zapewniające skuteczne funkcjonowanie EPPO oraz równy podział obciążenia pracą między stałymi izbami, pozwalające Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu na wyjątkowe podjęcie środków, jeżeli obciążenie pracą jednej stałej izby znacznie przekroczy obciążenie pracą pozostałych izb. Środki te mogą obejmować między innymi tymczasowe zawieszenie przydzielania nowych spraw danej stałej izbie na czas określony. Europejski Prokurator Generalny informuje kolegium o wszelkich takich środkach.

4. W drodze odstępstwa od zasady losowego i automatycznego przydzielania spraw oraz w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania EPPO w decyzji w sprawie stałych izb można przewidzieć, że niektóre kategorie spraw są przydzielane konkretnej stałej izbie, w szczególności na podstawie rodzaju przestępstwa będącego przedmiotem postępowania przygotowawczego lub na podstawie okoliczności przestępstwa.

Artykuł 20: Kompetencje w zakresie konkretnej sprawy i zmiana przydziału sprawy

1. Po przydzieleniu sprawy danej stałej izbie jest ona organem właściwym do monitorowania poszczególnych postępowań przygotowawczych i oskarżeń dotyczących danej sprawy oraz do kierowania nimi do czasu ostatecznego zakończenia sprawy. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania przepisów dotyczących zmiany przydziału spraw między stałymi izbami zgodnie z art. 51.

2. Europejski Prokurator Generalny może po konsultacji ze stałą izbą, której sprawa została przydzielona, przydzielić sprawę innej stałej izbie:

- a) gdy istnieją powiązania między poszczególnymi sprawami przydzielonymi różnym stałym izbom lub gdy przedmiot sprawy ma charakter powtarzalny;
- b) jeżeli wymagane są decyzje w trybie pilnym, w tym decyzje na mocy art. 27 rozporządzenia.

3. Europejski Prokurator Generalny może również przydzielić sprawę innej stałej izbie, określonej zgodnie z art. 19 ust. 4, po konsultacji ze stałą izbą, której sprawa została pierwotnie przydzielona, jeżeli taka sprawa powinna być zostać pierwotnie przydzielona wyspecjalizowanej stałej izbie na mocy decyzji w sprawie stałych izb lub jeżeli konieczność ponownego przydziału wynika w toku postępowania karnego.

4. Europejski Prokurator Generalny informuje kolegium o wszelkich działaniach podjętych zgodnie z ust. 2, podając powody zmiany przydziału sprawy.

Artykuł 21: Informowanie kolegium

1. Przewodniczący każdej stałej izby informuje kolegium na piśmie, do celów art. 5 i zgodnie z zasadami opisanymi w tym artykule, o kwestiach wynikających z pracy izby, które mogą mieć znaczenie dla pracy EPPO jako całości lub w odniesieniu do spójności, efektywności i konsekwencji w polityce EPPO w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń.
2. Każda stała izba, działając za pośrednictwem swojego przewodniczącego, może przedstawić kolegium pisemną propozycję omówienia konkretnych kwestii związanych z realizacją polityki EPPO w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń lub innych odpowiednich wytycznych dotyczących konkretnych kwestii wynikających z prac stałej izby.

Artykuł 22: Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. Każdego roku przewodniczący każdej stałej izby po konsultacjach ze stałymi członkami przedstawia kolegium pisemne sprawozdanie z działalności stałej izby. Wzór takiego sprawozdania oraz termin jego złożenia ustala Europejski Prokurator Generalny.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) obciążenie pracą stałej izby, w tym liczba wpływających spraw, liczba i rodzaj podjętych decyzji oraz czas potrzebny na rozstrzygnięcie spraw;
 - b) przyczyny umorzenia spraw zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. g) rozporządzenia;
 - c) decyzje podjęte w celu zastosowania uproszczonej procedury ścigania zgodnie z art. 40 rozporządzenia;
 - d) decyzje podjęte zgodnie z art. 27 ust. 8, art. 34 ust. 2 i art. 34 ust. 3 rozporządzenia;
 - e) stosowanie procedury pisemnej zgodnie z art. 24;
 - f) wszelkie inne kwestie związane z działalnością stałej izby, które uznaje się za mające horyzontalny wpływ na działalność operacyjną EPPO.

Artykuł 23: Organizacja posiedzeń

1. Posiedzenia stałych izb odbywają się zgodnie z porządkiem obrad, w którym w szczególności wskazano sprawy, które będą rozpatrywane, decyzje, które należy podjąć, oraz kwestie, które należy omówić w odniesieniu do każdej sprawy.
2. Przewodniczący stałej izby ustala porządek obrad. Na wniosek stałego członka do porządku obrad dodaje się dodatkowe punkty. Przewodniczący przekazuje porządek obrad członkom stałej izby oraz prokuratorom europejskim, nadzorującym poszczególne sprawy umieszczone w porządku obrad. Porządek obrad przekazuje się Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu.
3. Przewodniczący stałej izby może zwrócić się do osób, o których mowa w art. 10 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia, lub do odpowiednich członków personelu EPPO o przedstawienie uwag na piśmie w określonym terminie.
4. Stała izba może obradować nad punktem porządku obrad tylko wówczas, gdy stali członkowie i właściwy nadzorujący prokurator europejski uczestniczą w posiedzeniu osobiście lub w sposób określony w ust. 7.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4, jeżeli stały członek nie może uczestniczyć w posiedzeniu osobiście lub w sposób określony w ust. 7, można podjąć decyzję w sprawie punktu porządku obrad, jeżeli obecni na posiedzeniu członkowie osiągną konsensus.
6. Przewodniczący stałej izby informuje Europejskiego Prokuratora Generalnego o decyzjach podjętych zgodnie z ust. 5, podając powody zastosowania procedury.
7. Posiedzenia stałej izby odbywają się w siedzibie EPPO. W każdym przypadku, gdy wymagają tego okoliczności, przewodniczący może zwoływać posiedzenia stałej izby w formie wideokonferencji. Jeżeli niemożliwa jest obecność fizyczna jednego członka stałej izby lub większej ich liczby bądź jakiegokolwiek innej osoby zaproszonej do udziału w posiedzeniu, przewodniczący może zezwolić na ich zdalny udział w posiedzeniu.

8. Przewodniczący może wyznaczyć członka stałej izby lub nadzorującego prokuratora europejskiego do złożenia sprawozdania z punktu uwzględnionego w porządku obrad posiedzenia.
9. Za sporządzanie protokołów z każdego posiedzenia stałej izby odpowiedzialny jest jej przewodniczący, a protokoły takie są rejestrowane w systemie zarządzania sprawami.

Artykuł 24: Procedura pisemna

1. Stała izba może działać w drodze procedury pisemnej:
 - a) w przypadku wezwania do podjęcia decyzji o umorzeniu postępowania zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. a)–d) rozporządzenia lub o przekazaniu go organom krajowym zgodnie z art. 34 rozporządzenia;
 - b) gdy decyzja, która ma zostać podjęta, jest mało złożona, w tym ze względu na jej treść lub powtarzalność lub ze względu na związek z wcześniejszymi decyzjami już podjętymi w tej samej sprawie.
2. Zgodnie z procedurą pisemną projekt decyzji przekazuje się za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami wszystkim stałym członkom stałej izby oraz nadzorującemu prokuratorowi europejskiemu.
3. Jeżeli stały członek stałej izby ani nadzorujący prokurator europejski nie wniosą sprzeciwu w terminie określonym przez przewodniczącego, nie krótszym niż trzy dni, decyzję uznaje się za przyjętą.

Rozdział 3: Europejski Prokurator Generalny i jego zastępcy

Artykuł 25: Funkcje i zadania Europejskiego Prokuratora Generalnego

1. Europejski Prokurator Generalny ma uprawnienia przyznane mu na mocy rozporządzenia i wykonuje swoje funkcje zgodnie z przepisami rozporządzenia i przepisami niniejszego regulaminu.
2. Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Europejski Prokurator Generalny wydaje decyzje. Jeżeli decyzja jest wydawana w formie ustnej, adresat może zwrócić się o jej pisemne potwierdzenie.
3. Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Europejski Prokurator Generalny podpisuje w imieniu EPPO instrumenty, takie jak ustalenia i porozumienia robocze.

Artykuł 26: Wybór i mianowanie zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego

1. Jeżeli stanowisko zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego jest nieobsadzone lub ma zostać zwolnione w ciągu najbliższych trzech miesięcy, Europejski Prokurator Generalny bezzwłocznie informuje kolegium o wakacie i zaprasza każdego zainteresowanego prokuratora europejskiego do złożenia swojej kandydatury wraz z uzasadnieniem. Powołanie zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego następuje nie później niż trzy miesiące po poinformowaniu kolegium o wakacie. Kandydatury są przyjmowane do dwóch tygodni przed posiedzeniem kolegium, na którym ma dojść do powołania zastępcy.
2. Najpóźniej na tydzień przed posiedzeniem kolegium w sprawie powołania zastępcy Prokuratora Generalnego Europejski Prokurator Generalny przedstawia kolegium kandydata na stanowisko swojego zastępcy spośród otrzymanych zgłoszeń. Europejski Prokurator Generalny wraz z porządkiem obrad przedstawia wniosek oraz uzasadnienie motywacyjne przedłożone kolegium przez proponowanego kandydata.
3. Po prezentacji kandydata wszyscy członkowie kolegium głosują w głosowaniu tajnym.

4. Jeżeli konieczne jest powołanie dwóch zastępców Europejskiego Prokuratora Generalnego w tym samym czasie, stosuje się odpowiednio procedurę określoną w ust. 1–3 niniejszego artykułu.

Artykuł 27: Funkcje zastępców Europejskiego Prokuratora Generalnego

1. Europejski Prokurator Generalny może przydzielić lub przekazać każdemu ze swoich zastępców określone zadania lub obowiązki tematyczne lub organizacyjne na zasadzie doraźnej lub ogólnej. Należy o tym poinformować kolegium.

2. Europejski Prokurator Generalny zapewnia w każdym czasie ciągłość świadczonych usług. Europejski Prokurator Generalny decyduje o wyznaczeniu zastępstwa w przypadku swojej nieobecności lub niemożności wykonywania obowiązków przydzielonych mu jako Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu.

Artykuł 28: Pełnienie funkcji

Pełnienie funkcji zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego odbywa się pod nadzorem Europejskiego Prokuratora Generalnego, a zastępca Europejskiego Prokuratora Generalnego podlega w tym zakresie bezpośrednio Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu.

Artykuł 29: Rezygnacja i odwoływanie zastępców Europejskiego Prokuratora Generalnego

1. Jeżeli zastępca Europejskiego Prokuratora Generalnego pragnie złożyć rezygnację z pełnienia funkcji zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego, powiadamia o tym na piśmie Europejskiego Prokuratora Generalnego co najmniej trzy miesiące przed planowanym dniem rezygnacji, chyba że uzgodniono inaczej. Informację o rezygnacji Europejski Prokurator Generalny niezwłocznie przekazuje kolegium.

2. W przypadkach poważnego naruszenia zaufania kolegium może na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego zdecydować większością głosów swoich członków

o odwołaniu zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego z pełnionej przez niego funkcji zastępcy. Zastępca Europejskiego Prokuratora Generalnego zostaje wykluczony z głosowania. Przed podjęciem decyzji kolegium wysłuchuje danego zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego.

Rozdział 4: Prokuratorzy europejscy

Artykuł 30: Zastępstwa między prokuratorami europejskimi

1. W przypadku nieobecności prokuratora europejskiego lub chwilowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków Europejski Prokurator Generalny wyznacza prokuratora europejskiego do pełnienia zastępstwa.
2. Zastępowany prokurator europejski może przedstawić Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu na piśmie propozycję prokuratora europejskiego, od którego uzyskał już zgodę na pełnienie zastępstwa. Europejski Prokurator Generalny wyznacza proponowanego prokuratora europejskiego albo innego prokuratora europejskiego.
3. Europejski Prokurator Generalny zapewnia, aby prokurator europejski wyznaczony do pełnienia zastępstwa mógł odpowiednio wykonywać swoje obowiązki, z należyтым uwzględnieniem zakresu wymaganej znajomości systemu prawnego i języka, w świetle szczególnych okoliczności zastępstwa. Obaj prokuratorzy europejscy i kolegium są o tym odpowiednio informowani.
4. Zastępstwo na mocy niniejszego artykułu obejmuje wszystkie obowiązki, chyba że niniejszy regulamin stanowi inaczej lub jest to wykluczone w rozporządzeniu.
5. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszystkich przypadków nieobecności prokuratora europejskiego, z wyjątkiem nieobecności, o której mowa w art. 31.

Artykuł 31: Zastąpienie prokuratora europejskiego przez delegowanego prokuratora europejskiego

1. Każdy prokurator europejski – po jego powołaniu lub w przypadku konieczności zastępstwa – proponuje Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu jednego delegowanego prokuratora europejskiego ze swojego państwa członkowskiego, który zostanie wyznaczony przez kolegium i będzie mógł pełnić funkcję tymczasowego prokuratora europejskiego zgodnie z art. 16 ust. 7 rozporządzenia.
2. Jeżeli prokurator europejski złoży rezygnację, zostanie odwołany lub z innego powodu ustąpi ze stanowiska zgodnie z art. 16 ust. 5 i 6 rozporządzenia lub jeżeli z innych przyczyn nie jest on w stanie pełnić swoich funkcji, Europejski Prokurator Generalny niezwłocznie zwraca się do kolegium o wydanie decyzji umożliwiającej odpowiednio wyznaczonej osobie pełnienie funkcji tymczasowego prokuratora europejskiego od dnia, w którym rezygnacja, odwołanie lub ustąpienie stają się skuteczne, na okres do trzech miesięcy.
3. Najpóźniej na dwa tygodnie przed końcem wspomnianego okresu trzech miesięcy kolegium może przedłużyć okres zastępstwa na taki okres, jaki uzna za konieczny.
4. Tymczasowy prokurator europejski przestaje pełnić swoją funkcję, gdy prokurator europejski z jego państwa członkowskiego może wznowić wykonywanie swoich obowiązków lub po powołaniu nowego prokuratora europejskiego.

Artykuł 32: Przydzielanie spraw innym prokuratorom europejskim

1. Wnioski składane na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia przez prokuratora europejskiego mogą zawierać propozycję co do osoby prokuratora europejskiego, od którego uzyskano już zgodę na przejęcie sprawy.
2. W przypadku złożenia wniosku w związku z obciążeniem pracą Europejski Prokurator Generalny ocenia obciążenie pracą prokuratora europejskiego, który złożył wniosek, dostępność wszelkich innych środków uznanych za odpowiednie do rozwiązania problemu,

a także wpływ wniosku na skuteczność prowadzonych postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń przez EPPO.

3. Gdy wniosek został złożony z uwagi na potencjalny konflikt interesów, Europejski Prokurator Generalny przychyliła się do wniosku, jeżeli stwierdzi, że osobiste interesy występującego z wnioskiem prokuratora europejskiego rzeczywiście lub potencjalnie ograniczają jego niezależność w wykonywaniu obowiązków prokuratora europejskiego zgodnie z art. 12 rozporządzenia lub mogą być postrzegane jako takie. W miarę możliwości stosuje się ust. 1.

4. Europejski Prokurator Generalny bez zbędnej zwłoki podejmuje decyzje w sprawie wniosków zgodnie z ust. 2 i 3, zapewniając dalsze właściwe i skuteczne funkcjonowanie EPPO. Europejski Prokurator Generalny może przydzielić sprawę proponowanemu prokuratorowi europejskiemu lub innemu prokuratorowi europejskiemu bądź odrzucić wniosek.

5. W przypadku gdy Europejski Prokurator Generalny przydziela sprawę na podstawie niniejszego artykułu, zapewnia on, aby prokurator europejski przydzielony do przejęcia sprawy nie był stałym członkiem stałej izby monitorującej i mógł odpowiednio wykonywać swoje obowiązki, z należytym uwzględnieniem zakresu wymaganej znajomości systemu prawnego i języka, w świetle szczególnych okoliczności. Prokurator europejski przejmujący sprawę wykonuje swoje zadania zgodnie z art. 12 rozporządzenia.

6. O zmianie przydziału powiadamia się zainteresowanych prokuratorów europejskich i stałe izby za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami. Europejski Prokurator Generalny regularnie informuje kolegium o zmianie przydziału spraw.

Rozdział 5: Delegowani prokuratorzy europejscy

Artykuł 33: Powoływanie delegowanych prokuratorów europejskich

Kolegium powołuje delegowanych prokuratorów europejskich na podstawie wniosku Europejskiego Prokuratora Generalnego. Przed złożeniem wniosku Europejski Prokurator Generalny zapewnia, aby kandydaci spełniali kryteria określone w art. 17 ust. 2

rozporządzenia oraz kryteria kwalifikowalności przewidziane w decyzji kolegium ustanawiającej przepisy dotyczące warunków zatrudnienia delegowanych prokuratorów europejskich.

Artykuł 34: Koordynacja działań delegowanych prokuratorów europejskich

Europejski Prokurator Generalny może powierzyć prokuratorom europejskim koordynację działań delegowanych prokuratorów europejskich z poszczególnych państw członkowskich, w tym ich programów roboczych, tak aby zapewnić wykonywanie ich funkcji.

Artykuł 35: Zastępstwa między delegowanymi prokuratorami europejskimi

Jeżeli delegowany prokurator europejski jest tymczasowo nieobecny, np. przebywa na urlopie corocznym, zwolnieniu lekarskim lub z innego powodu jest niedostępny, prokurator europejski z tego samego państwa członkowskiego wyznacza innego delegowanego prokuratora europejskiego z tego państwa członkowskiego, który zastąpi nieobecnego delegowanego prokuratora europejskiego w okresie jego nieobecności. Nie ma to wpływu na przepisy określone w decyzji Kolegium ustanawiającej przepisy dotyczące warunków zatrudnienia delegowanych prokuratorów europejskich.

Rozdział 6: Dyrektor administracyjny

Artykuł 36: Wybór i mianowanie dyrektora administracyjnego

1. Europejski Prokurator Generalny przedstawia kolegium do zatwierdzenia ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora administracyjnego.
2. Ogłoszenie o naborze publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej EPPO.

3. Europejski Prokurator Generalny ocenia kandydatów na podstawie kryteriów wyboru określonych w ogłoszeniu o naborze i przeprowadza rozmowę kwalifikacyjną z odpowiednią liczbą kandydatów, którzy w największym stopniu spełniają wymagania. Europejski Prokurator Generalny wyznacza również komisję, która ma mu pomagać.
4. Po rozmowach kwalifikacyjnych Europejski Prokurator Generalny sporządza listę maksymalnie trzech kandydatów, uszeregowanych w kolejności preferencji, i przekazuje ją kolegium wraz z oceną każdego z kandydatów umieszczonych na liście.
5. Kolegium mianuje dyrektora administracyjnego spośród kandydatów umieszczonych na liście.

Artykuł 37: Ocena pracy i przedłużenie mandatu dyrektora administracyjnego

1. Najpóźniej 6 miesięcy przed zakończeniem kadencji dyrektora administracyjnego Europejski Prokurator Generalny przedstawia kolegium do zatwierdzenia ocenę pracy dyrektora administracyjnego oraz, jeżeli uzna to za stosowne, wszelkie uwagi.
2. Kolegium może wysłuchać dyrektora administracyjnego przed przyjęciem oceny, jeżeli uzna to za konieczne lub na jego wniosek. Dyrektor administracyjny nie uczestniczy w posiedzeniu, podczas którego kolegium przyjmuje sprawozdanie z oceny. Kolegium przyjmuje decyzję najpóźniej 4 miesiące przed wygaśnięciem mandatu dyrektora administracyjnego.
3. Kolegium, działając na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, który uwzględnia ocenę, o której mowa w ust. 2, może przedłużyć kadencję dyrektora administracyjnego jeden raz, na okres nie dłuższy niż cztery lata.

TYTUŁ III: KWESTIE OPERACYJNE

Rozdział 1: Rejestrowanie i weryfikowanie informacji

Artykuł 38: Rejestrowanie informacji

1. Wszelkie informacje otrzymane przez EPPO zgodnie z art. 24 rozporządzenia, a także uzyskane przez EPPO z urzędu, dotyczące wszelkich czynów zabronionych, względem których EPPO mogłaby wykonywać swoją właściwość, wpisuje się do rejestru prowadzonego zgodnie z art. 44 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (zwanego dalej „rejestrem”).
2. Wpis do rejestru zawiera datę, godzinę i miejsce otrzymania informacji oraz dane osoby otwierającej akta rejestracyjne. Ponadto zawiera następujące informacje:
 - a) źródło informacji, w tym tożsamość i dane kontaktowe organizacji lub osoby, która je dostarczyła, chyba że mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony informatorów i sygnalistów stanowią inaczej;
 - b) format informacji, w tym odniesienie do jakiegokolwiek dokumentu lub innego elementu, którego nie można przechowywać w oryginale w systemie zarządzania sprawami;
 - c) czy akta są otwierane w celu wszczęcia lub przejęcia postępowania przygotowawczego.
3. Przekazywane informacje powinny również obejmować, w dostępnym zakresie:
 - a) możliwą kwalifikację prawną zgłoszonego czynu zabronionego, w tym informację, czy został on popełniony przez grupę zorganizowaną;
 - b) krótki opis zgłoszonego czynu zabronionego, w tym datę jego popełnienia;
 - c) wysokość i charakter szacowanej szkody;
 - d) państwo lub państwa członkowskie, w których koncentruje się działalność przestępcza, ewentualnie państwo członkowskie, w którym popełniono większość przestępstw, jeśli popełnionych została większa ich ilość;
 - e) inne państwa członkowskie, które mogą być zaangażowane;

- f) imiona i nazwiska potencjalnych podejrzanych i wszelkich innych osób uczestniczących w przestępstwie zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia, data i miejsce ich urodzenia, numery identyfikacyjne, miejsce zwykłego pobytu lub obywatelstwo, zawód, podejrzenie o członkostwo w organizacji przestępczej;
 - g) czy mogą mieć zastosowanie przywileje lub immunitety;
 - h) potencjalni pokrzywdzeni (inni niż Unia Europejska);
 - i) miejsce, w którym nastąpiła główna szkoda finansowa;
 - j) przestępstwa nierozdzielnie ze sobą związane;
 - k) wszelkie inne informacje dodatkowe, jeżeli podmiot wprowadzający uzna je za stosowne.
4. W miarę możliwości dokument zawierający informacje i wszystkie załączone do niego elementy konwertuje się do formatu nadającego się do elektronicznego przechowywania w systemie zarządzania sprawami.
5. W oparciu o treść ust. 3 lit. d) powyżej w ramach systemu zarządzania sprawami zawiadamia się właściwego prokuratora europejskiego lub prokuratorów europejskich. Ponadto, jeżeli ocena, o której mowa w ust. 3 lit. g), jest pozytywna, w ramach systemu zarządzania sprawami powiadamia się o tym fakcie Europejskiego Prokuratora Generalnego.
6. Jeżeli informacje zawierają szczególne kategorie danych osobowych określone w art. 55 rozporządzenia, mogą one być przetwarzane wyłącznie, o ile spełnione są wymogi określone w art. 55 rozporządzenia. Szczególne kategorie danych osobowych są oznaczane jako takie w systemie zarządzania sprawami, a powody ich przechowywania są odnotowywane. W ramach systemu zarządzania sprawami powiadamia się inspektora ochrony danych o każdej takiej rejestracji.
7. W drodze odstępstwa od ust. 1 zgłoszone przez podmioty prywatne informacje, które w sposób oczywisty nie odnoszą się do czynu zabronionego, w sprawie którego EPPO może wykonywać swoją właściwość, są bez zbędnej zwłoki przekazywane przez delegowanego prokuratora europejskiego lub prokuratora europejskiego właściwym organom krajowym zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia, lub zwracane stronie zgłaszającej lub usuwane. Prowadzony jest odpowiedni dziennik.

Artykuł 39: Przydział weryfikacji

1. Wszystkie informacje zarejestrowane zgodnie z art. 38 ust. 1 podlegają weryfikacji przez delegowanego prokuratora europejskiego w celu oceny, czy istnieją podstawy do wykonywania właściwości EPPO.
2. Po otrzymaniu powiadomienia z systemu zarządzania sprawami zgodnie z art. 38 ust. 5 prokurator europejski przydziela weryfikację delegowanemu prokuratorowi europejskiemu. Proces przydziału weryfikacji określa prokurator europejski, który może uwzględnić przydział oparty na zasadach, w tym w przypadkach, gdy delegowany prokurator europejski uzyskał informacje z urzędu.
3. W przypadku powiadomienia większej liczby prokuratorów europejskich lub gdy powiadomiony prokurator europejski uzna, że inny prokurator europejski jest bardziej odpowiedni do wykonania zadania, konsultują się oni ze sobą i wspólnie podejmują decyzję. W przypadku braku porozumienia decyzję podejmuje Europejski Prokurator Generalny.
4. Jeżeli Prokuratura Europejska otrzymała informacje zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia, przekazuje się je do weryfikacji w ciągu 24 godzin od rejestracji. Wszystkie pozostałe informacje przekazuje się do weryfikacji w ciągu 3 dni od daty rejestracji.
5. Jeżeli prokurator europejski nie przekaze sprawy w wyznaczonym terminie lub poinformuje o swojej niezdolności do jej przekazania w przewidzianym terminie, przekazania dokonuje Europejski Prokurator Generalny lub jego zastępca.

Artykuł 40: Weryfikowanie informacji

1. W ramach weryfikacji do celów wszczęcia postępowania przygotowawczego ocenia się, czy:
 - a) zgłoszone zachowanie stanowi przestępstwo wchodzące w zakres materialnych, terytorialnych, osobowych i czasowych właściwości EPPO;

- b) na mocy prawa krajowego mającego zastosowanie istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że popełniane jest lub popełnione zostało przestępstwo;
 - c) istnieją oczywiste podstawy prawne wyłączające ściganie;
 - d) w stosownych przypadkach spełnione są warunki określone w art. 25 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia.
2. W ramach weryfikacji do celów przejęcia sprawy ocenia się ponadto następujące elementy:
- a) termin zakończenia postępowania przygotowawczego;
 - b) znaczenie dochodzenia w odniesieniu do zapewnienia spójności polityki Prokuratury Europejskiej w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń;
 - c) aspekty transgraniczne postępowania przygotowawczego;
 - d) istnienie jakichkolwiek innych szczególnych powodów, które sugerowałyby, że Prokuratura Europejska jest bardziej odpowiednia do kontynuowania postępowania przygotowawczego.
3. Weryfikację przeprowadza się z wykorzystaniem wszystkich źródeł informacji dostępnych EPPO, a także wszelkich źródeł dostępnych delegowanemu prokuratorowi europejskiemu, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, w tym źródeł dostępnych prokuratorowi w inny sposób, jeżeli działa on w ramach funkcji krajowej. Delegowany prokurator europejski może korzystać z personelu EPPO do celów weryfikacji. W stosownych przypadkach EPPO może konsultować się i wymieniać informacje z instytucjami, organami, urzędami lub agencjami Unii, a także z organami krajowymi, z zastrzeżeniem ochrony integralności ewentualnego przyszłego postępowania przygotowawczego.
4. Delegowany prokurator europejski finalizuje weryfikację związaną z przejęciem postępowania przygotowawczego co najmniej 2 dni przed upływem terminu określonego w art. 27 ust. 1 rozporządzenia. Weryfikację związaną ze wszczęciem postępowania przygotowawczego finalizuje się nie później niż 20 dni po jej przydzieleniu.

5. Jeżeli delegowany prokurator europejski nie sfinalizuje weryfikacji dotyczącej ewentualnego wszczęcia postępowania przygotowawczego w wyznaczonym terminie lub poinformuje o swojej niezdolności do sfinalizowania weryfikacji w przewidywanym terminie, informacje o tym fakcie przekazuje się prokuratorowi europejskiemu, który jeśli uzna to za stosowne, przedłuża dostępny czas lub wydaje odpowiednie polecenia delegowanemu prokuratorowi europejskiemu.
6. Jeżeli dotyczy to decyzji w sprawie przejęcia, delegowany prokurator europejski może zwrócić się do Europejskiego Prokuratora Generalnego o przedłużenie terminu niezbędnego na przyjęcie decyzji w sprawie przejęcia o maksymalnie 5 dni.
7. Jeżeli delegowany prokurator europejski nie wyda decyzji w terminie, traktuje się to jako brak zgody na przejęcie sprawy i odpowiednio stosuje się art. 42.

Artykuł 41: Decyzja o wszczęciu postępowania przygotowawczego lub przejęciu sprawy

1. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji delegowany prokurator europejski zdecyduje o wykonaniu właściwości EPPO poprzez wszczęcie postępowania przygotowawczego lub przejęcie sprawy, otwiera się akta sprawy i przypisuje się im numer identyfikacyjny w katalogu akt sprawy (zwanym dalej „katalogiem”). Stały link do powiązanej rejestracji na mocy art. 38 ust. 1 powyżej jest automatycznie tworzony przez system zarządzania sprawami.
2. Odpowiednie odniesienie w katalogu zawiera następujące dane, o ile są one dostępne:
 - a) w odniesieniu do osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym prowadzonym przez EPPO lub osób skazanych w wyniku postępowania karnego prowadzonego przez EPPO:
 - i. nazwisko, nazwisko panieńskie, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwiska przybrane;
 - ii. datę i miejsce urodzenia;

- iii. obywatelstwo;
 - iv. płeć;
 - v. miejsce zamieszkania, zawód oraz miejsce przebywania danej osoby;
 - vi. numery zabezpieczenia społecznego, osobiste numery identyfikacyjne, prawo jazdy, dokumenty identyfikacyjne, dane paszportowe, numery identyfikacji celnej i podatkowej;
 - vii. opis zarzucanych przestępstw, w tym data ich popełnienia;
 - viii. kategorię przestępstw, w tym istnienie nierozzerwalnie związanych z nimi przestępstw;
 - ix. wysokość szacowanej szkody;
 - x. domniemane członkostwo w organizacji przestępczej;
 - xi. dane rachunków bankowych i rachunków w innych instytucjach finansowych;
 - xii. numery telefonów, numery kart SIM, adresy poczty elektronicznej, adresy IP oraz nazwy kont i użytkowników wykorzystywane na platformach internetowych;
 - xiii. dane rejestracyjne pojazdów;
 - xiv. możliwe do zidentyfikowania aktywa będące własnością danej osoby lub przez nią wykorzystywane, takie jak kryptoaktywa i nieruchomości;
 - xv. informacje, czy mogą mieć zastosowanie potencjalne przywileje lub immunitety;
- b) w odniesieniu do osób fizycznych, które zgłosiły przestępstwa objęte właściwością EPPO lub zostały pokrzywdzone w wyniku takich przestępstw:
- i. nazwisko, nazwisko panieńskie, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwiska przybrane;
 - ii. datę i miejsce urodzenia;
 - iii. obywatelstwo;
 - iv. płeć;
 - v. miejsce zamieszkania, zawód oraz miejsce przebywania danej osoby;
 - vi. osobiste numery identyfikacyjne, dokumenty identyfikacyjne i dane paszportowe;

- vii. opis i charakter przestępstw dotyczących danej osoby lub przez nią zgłoszonych, data popełnienia przestępstwa oraz kategorię karną przestępstw;
- c) w odniesieniu do osób, które mają kontakty lub powiązania z jedną z osób, o których mowa w lit. a) powyżej:
- i. nazwisko, nazwisko panięskie, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwiska przybrane;
 - ii. datę i miejsce urodzenia;
 - iii. obywatelstwo;
 - iv. płeć;
 - v. miejsce zamieszkania, zawód oraz miejsce przebywania danej osoby;
 - vi. osobiste numery identyfikacyjne, dokumenty identyfikacyjne i dane paszportowe.

Kategorie danych osobowych, o których mowa powyżej w lit. a) ppkt (x)–(xv), wprowadza się do katalogu wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to wykonalne, z uwzględnieniem interesu operacyjnego i dostępnych zasobów. Odniesienie w katalogu jest aktualizowane w trakcie badania akt sprawy. W ramach systemu zarządzania sprawami okresowo powiadamia się delegowanego prokuratora europejskiego, jeżeli pewne kategorie informacji nie zostały wpisane do katalogu.

3. W ramach systemu zarządzania sprawami powiadamia się nadzorującego prokuratora europejskiego oraz Europejskiego Prokuratora Generalnego i losowo przydziela monitorowanie postępowania przygotowawczego danej stałej izbie, zgodnie z art. 19.

4. W przypadku gdy delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę uzna, że w celu zachowania integralności postępowania przygotowawczego konieczne jest tymczasowe odroczenie obowiązku informowania organów, o których mowa w art. 25 ust. 5, art. 26 ust. 2 i art. 26 ust. 7 rozporządzenia, niezwłocznie informuje o tym stałą izbę monitorującą. Izba ta może zgłosić sprzeciw wobec tej decyzji i polecić delegowanemu prokuratorowi europejskiemu, aby natychmiast przystąpił do odpowiedniego zgłoszenia.

Artykuł 42: Decyzja o niewszczygnięciu postępowania przygotowawczego lub odstąpieniu od przejęcia sprawy

1. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji delegowany prokurator europejski postanowi nie wszcząć postępowania przygotowawczego lub odstąpić od przejęcia sprawy, odnotowuje przyczyny takiej decyzji w rejestrze. O tej decyzji powiadamia się przydzielającego prokuratora europejskiego, a w ramach systemu zarządzania sprawami przydziela się ponowne rozparzenie tej decyzji stałej izbie, której stałym członkiem nie jest nadzorujący prokurator europejski.
2. Jeżeli kolegium przyjęło ogólne wytyczne pozwalające delegowanym prokuratorom europejskim na samodzielne podjęcie, bez zbędnej zwłoki, decyzji o odstąpieniu od przejęcia spraw dotyczących określonych rodzajów przestępstw, decyzja delegowanego prokuratora europejskiego jest ponownie rozpatrywana zgodnie z zasadami określonymi w tych wytycznych.
3. Stała izba, jeżeli uzna to za stosowne, może zwrócić się o pomoc do pracowników EPPO w celu uzyskania dalszych informacji na potrzeby decyzji.
4. Stała izba przeprowadza ponowne rozpatrzenie decyzji o odstąpieniu od przejęcia sprawy przed upływem terminu określonego w art. 27 ust. 1 rozporządzenia. Decyzję o niewszczygnięciu postępowania przygotowawczego rozpatruje się ponownie nie później niż 20 dni od przydzielenia sprawy stałej izbie. Stała izba może zwrócić się do Europejskiego Prokuratora Generalnego o przedłużenie czasu przeznaczanego na ponowne rozpatrzenie.
5. Jeżeli stała izba przekaze delegowanemu prokuratorowi europejskiemu polecenie wszczęcia postępowania przygotowawczego lub przejęcia sprawy, delegowany prokurator europejski podejmuje działanie zgodnie z art. 41.
6. Jeżeli stała izba nie przekaze delegowanemu prokuratorowi europejskiemu polecenia przed upływem terminu wyznaczonego na ponowne rozpatrzenie, uznaje się, że delegowany prokurator europejski zatwierdził taką decyzję. O ile to możliwe, organ lub osoba, które zgłosiły przestępstwo, zostają powiadomione o decyzji.

7. Jeżeli decyzja o niewszczynaniu postępowania przygotowawczego opiera się na fakcie, że zgłoszone przestępstwo nie wchodzi w zakres właściwości EPPO, pierwotnie otrzymane informacje wraz z – o ile jest to dopuszczalne – wszelkimi informacjami wykrytymi podczas weryfikacji prowadzonej przez EPPO przekazuje się właściwym organom krajowym.

Rozdział 2: Postępowania przygotowawcze

Artykuł 43: Przepisy dotyczące prowadzenia postępowania przygotowawczego

1. Niezależnie od możliwości przydziału sprawy innemu prokuratorowi zgodnie z art. 49 delegowany prokurator europejski, który podjął decyzję o wszczęciu lub przejęciu postępowania przygotowawczego, zajmuje się również rozpatrzeniem tej sprawy.

2. Jeżeli zezwala na to prawo krajowe, prokurator europejski może wyznaczyć jednego delegowanego prokuratora europejskiego lub większą ich liczbę z tego samego państwa członkowskiego do prowadzenia postępowania przygotowawczego równoległe z delegowanym prokuratorem europejskim prowadzącym sprawę.

3. Nie naruszając przepisów prawa krajowego mających zastosowanie do danej sprawy, akta spraw EPPO są organizowane i zarządzane zgodnie z niniejszym regulaminem w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania EPPO jako jednego urzędu. Kopie wszystkich elementów dodanych do akt sprawy przechowuje się w miarę możliwości w formacie elektronicznym w systemie zarządzania sprawami zgodnie z art. 44 ust. 4 lit. c) rozporządzenia.

4. Ustaleń praktycznych dotyczących dostępu nadzorującego prokuratora europejskiego i właściwej stałej izby do informacji i materiału dowodowego z akt sprawy, które nie mogą być przechowywane elektronicznie w systemie zarządzania sprawami, dokonuje się w sposób efektywny kosztowo wspólnie z delegowanym prokuratorem europejskim prowadzącym sprawę.

5. Na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego kolegium może przyjąć dodatkowe przepisy dotyczące zarządzania aktami spraw EPPO i ich archiwizowania.

Artykuł 44: Sprawozdania z postępowań przygotowawczych

1. W czasie trwania postępowania przygotowawczego delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę sporządza i aktualizuje sprawozdanie z postępów. Sprawozdanie to zawiera orientacyjny plan działań w ramach postępowania przygotowawczego, jak również wszelkie istotne informacje o jego przebiegu, w tym co najmniej informacje dotyczące następujących kwestii:

- a) planowane i przeprowadzone czynności w ramach postępowania przygotowawczego oraz ich wyniki;
- b) wszelkie zmiany w zakresie postępowania przygotowawczego dotyczące podejrzanych, przestępstw będących przedmiotem postępowania, wyrządzonej szkody oraz pokrzywdzonych;
- c) gromadzenie ważnych dowodów;
- d) ewentualne wnioski o kontrolę jakichkolwiek aktów lub decyzji delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę;
- e) krótki opis treści komunikatów, aktów lub decyzji skierowanych do państwa członkowskiego lub do osoby podlegającej jurysdykcji państwa członkowskiego.

2. Sprawozdanie to jest przechowywane w systemie zarządzania sprawami. Nadzorujący prokurator europejski oraz członkowie stałej izby monitorującej otrzymują za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami powiadomienie o każdej zmianie sprawozdania.

3. Prokuratorzy europejscy mogą przyjąć wytyczne dla delegowanych prokuratorów europejskich w swoich państwach członkowskich, określające obowiązek sprawozdawczy.

Artykuł 45: Monitorowanie postępowań przygotowawczych

1. Po otwarciu sprawy system zarządzania sprawami przydziela ją losowo do monitorowania stałej izbie, której stałym członkiem nie jest nadzorujący prokurator europejski, zgodnie z art. 19.

2. Stała izba monitorująca, w tym jeden z jej stałych członków oraz nadzorujący ją prokurator europejski, mają w każdej chwili dostęp do informacji zawartych w aktach sprawy przechowywanych w systemie zarządzania sprawami. Jeżeli jest to niezbędne do podjęcia decyzji, stała izba może zwrócić się do nadzorującego prokuratora europejskiego o zapewnienie przekazania do Prokuratury Centralnej oryginału lub oryginałów elementów, których kopie nie są jeszcze przechowywane lub nie mogą być przechowywane w oryginale w systemie zarządzania sprawami i których nie posiada Prokuratura Centralna. Zwrot elementu lub elementów następuje bez zbędnej zwłoki, po osiągnięciu celu, dla którego zwróciła się o nie stała izba.
3. Bez uszczerbku dla obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 22 stała izba lub nadzorujący prokurator europejski mogą w każdej chwili zwrócić się do delegowanego prokuratora europejskiego o udzielenie informacji na temat trwającego postępowania przygotowawczego lub trwającej procedury oskarżenia.
4. Stała izba dokonuje okresowego przeglądu postępowania przygotowawczego zgodnie z harmonogramem ustalonym przez przewodniczącego lub w dowolnym momencie na wniosek jednego z jej stałych członków, nadzorującego prokuratora europejskiego lub delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę.
5. W każdym momencie postępowania przygotowawczego delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może zwrócić się o pomoc do członka personelu EPPO.

Artykuł 46: Kierowanie postępowaniami przygotowawczymi

1. Polecenia wydawane zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia delegowanym prokuratorom europejskim prowadzącym sprawę mogą dotyczyć przeprowadzenia lub powstrzymania się od przeprowadzenia określonych czynności.
2. Polecenia mogą obejmować nakładany na delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę obowiązek informowania o odpowiednich działaniach następczych.

3. Przewodniczący stałej izby przekazuje projekt poleceń lub deleguje do tego celu członka stałej izby lub nadzorującego prokuratora europejskiego.
4. Polecenia wprowadza się do systemu zarządzania sprawami, który automatycznie powiadamia zainteresowanego delegowanego prokuratora europejskiego.
5. Nadzorujący prokurator europejski zapewnia, aby delegowany prokurator europejski postępował zgodnie z poleceniami. Jeżeli nadzorujący prokurator europejski uzna, że delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę nie wykonał poleceń, zwraca się o udzielenie wyjaśnień i informuje o tym stałą izbę, w razie potrzeby składając wniosek zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. b) rozporządzenia.

Artykuł 47: Ponowne rozpatrzenie poleceń wydanych przez stałe izby

1. Jeżeli delegowany prokurator europejski uzna, że wykonanie polecenia otrzymanego od stałej izby monitorującej byłoby sprzeczne z prawem Unii, w tym z rozporządzeniem lub mającym zastosowanie prawem krajowym, niezwłocznie informuje o tym tę stałą izbę, proponując zmianę lub odwołanie otrzymanych poleceń. Stała izba monitorująca podejmuje bez zbędnej zwłoki decyzję w sprawie tego wniosku, po konsultacji z nadzorującym prokuratorem europejskim.
2. W przypadku odrzucenia takiego wniosku przez stałą izbę, delegowany prokurator europejski może zwrócić się o ponowne rozpatrzenie do Europejskiego Prokuratora Generalnego. Przewodniczący stałej izby monitorującej może przedstawić swoje uwagi Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu. Europejski Prokurator Generalny przekazuje wniosek innej stałej izbie, która podejmuje ostateczną decyzję w sprawie poleceń wspólnie z nadzorującym prokuratorem europejskim.

Artykuł 48: Wewnętrzna kontrola czynności podjętych przez delegowanych prokuratorów europejskich

1. W przypadku gdy prawo krajowe państwa członkowskiego przewiduje wewnętrzną kontrolę czynności w ramach struktury własnej prokuratury, wszelkie wnioski o kontrolę czynności podjętych przez delegowanego prokuratora europejskiego włącza się do systemu zarządzania sprawami, który powiadamia o tym fakcie nadzorującego prokuratora europejskiego i stałą izbę monitorującą.
2. Delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę przedstawia pisemne uwagi nadzorującemu prokuratorowi europejskiemu.
3. Nadzorujący prokurator europejski rozpatruje wniosek o przeprowadzenie kontroli w terminie określonym zgodnie z prawem krajowym. Procedura kontroli nie ma skutku zawieszającego i nie opóźnia skutecznego prowadzenia trwających postępowań przygotowawczych ani trwających procedur oskarżenia, chyba że prawo krajowe stanowi inaczej.
4. Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o kontrolę nadzorujący prokurator europejski informuje o tym właściwą stałą izbę. Stała izba może w każdej chwili kontynuować wykonywanie swoich uprawnień w zakresie monitorowania określonych w rozporządzeniu.
5. W przypadku gdy, w kontekście wewnętrznych kontroli na mocy prawa krajowego, prawo krajowe odnosi się do prokuratora nadzorującego/wyższego rangą, do celów niniejszego artykułu rozumie się przez to nadzorującego prokuratora europejskiego w stosunku do delegowanego prokuratora europejskiego.

Artykuł 49: Przydzielenie danej sprawy innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu

Nadzorujący prokurator europejski może zaproponować przydzielenie sprawy innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu w tym samym państwie członkowskim. Uzasadnioną propozycję wprowadza się do systemu zarządzania sprawami, w ramach

którego zawiadamia się stałą izbę monitorującą oraz delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę. Delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może przedstawić uwagi na piśmie w terminie 5 dni od otrzymania powiadomienia, chyba że prokurator europejski skróci ten termin ze względu na pilny charakter sprawy.

Artykuł 50: Przydzielenie sprawy delegowanemu prokuratorowi europejskiemu w innym państwie członkowskim

1. Delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę, nadzorujący prokurator europejski lub każdy stały członek stałej izby monitorującej może zaproponować przydzielenie sprawy delegowanemu prokuratorowi europejskiemu w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia.

2. Stała izba może zaprosić prokuratora europejskiego z państwa członkowskiego, do którego zaproponowano przekazanie sprawy, do wzięcia udziału w jej posiedzeniu oraz może zwrócić się do zainteresowanych delegowanych prokuratorów europejskich o przedstawienie pisemnych uwag.

W przypadku gdy przydział sprawy innemu prokuratorowi powoduje, że nadzorujący prokurator europejski jest również stałym członkiem stałej izby monitorującej, zastosowanie ma odpowiednio art. 19.

3. Decyzja stałej izby o przydzieleniu sprawy innemu prokuratorowi zgodnie z ust. 1 i 2 jest rejestrowana w systemie zarządzania sprawami, w ramach którego powiadamia się zainteresowanych prokuratorów europejskich i delegowanych prokuratorów europejskich. Decyzja w tej sprawie nie może zostać podjęta w drodze procedury pisemnej.

Artykuł 51: Połączenie lub rozdzielenie spraw

1. Każdy delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę, nadzorujący prokuratorzy europejscy lub stały członek stałej izby monitorującej mogą zaproponować

stałej izbie połączenie lub rozdzielenie spraw objętych kryteriami określonymi w art. 26 ust. 5 lit. b) i art. 26 ust. 6 rozporządzenia.

2. Jeżeli sprawy, które mają zostać połączone, są monitorowane przez różne stałe izby, izby te konsultują się ze sobą w celu podjęcia decyzji o połączeniu tych spraw. W przypadku podjęcia decyzji o połączeniu spraw stała izba monitorująca sprawę zarejestrowaną jako pierwsza w systemie zarządzania sprawami monitoruje również sprawę połączoną, chyba że zainteresowane stałe izby wspólnie zdecydują o odstąpieniu od tej zasady. W przypadku braku porozumienia między stałymi izbami decyzję podejmuje Europejski Prokurator Generalny.

3. Jeżeli stała izba monitorująca podejmie decyzję o rozdzieleniu danej sprawy, pozostaje ona właściwa dla wszystkich spraw, które powstały w wyniku rozdzielenia. Jeżeli istnieje powód do odstąpienia od tej zasady, stała izba monitorująca informuje o tym Europejskiego Prokuratora Generalnego, który podejmuje decyzję. Nowe sprawy powstałe w wyniku rozdzielenia otrzymują nową sygnaturę sprawy, zgodnie z art. 41.

4. Decyzję o połączeniu lub rozdzieleniu spraw oraz decyzję o przydzieleniu sprawy innej stałej izbie w wyniku połączenia lub rozdzielenia spraw rejestruje się w systemie zarządzania sprawami.

5. Decyzja obejmuje również decyzję stałej izby o wyborze delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawy połączone lub rozdzielone, zgodnie z art. 26 rozporządzenia. W przypadku braku porozumienia między stałymi izbami decyzję podejmuje Europejski Prokurator Generalny.

Artykuł 52: Postępowania przygotowawcze prowadzone przez prokuratora europejskiego

1. Przed podjęciem uzasadnionej decyzji zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia nadzorujący prokurator europejski, który zamierza osobiście prowadzić postępowanie

przygotowawcze, zwraca się do stałej izby o zatwierdzenie za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami.

2. Wniosek zawiera powody, dla których postępowanie przygotowawcze powinno zostać przeprowadzone przez danego nadzorującego prokuratora europejskiego.
3. Stała izba może wymagać wyjaśnień od delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę.
4. Jeżeli stała izba udzieliła zgody, nadzorujący prokurator europejski rejestruje decyzję w systemie zarządzania sprawami, w ramach którego powiadamia się zainteresowanego delegowanego prokuratora europejskiego. O decyzji powiadamia się również organy krajowe.
5. W przypadku gdy prokurator europejski prowadzi postępowanie przygotowawcze osobiście, stosuje się analogicznie art. 44.

Artykuł 53: Przekazanie czynności innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu

1. Przekazanie czynności wykonywanej w ramach postępowania przygotowawczego przez delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę pomocniczemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu z innego państwa członkowskiego rejestruje się w systemie zarządzania sprawami, w ramach którego powiadamia się zainteresowanych prokuratorów europejskich. Prokurator europejski z państwa członkowskiego, w którym czynność ma zostać wykonana, wyznacza odpowiedniego delegowanego prokuratora europejskiego do podjęcia danej czynności. Delegowany prokurator europejski otrzymuje powiadomienie z systemu zarządzania sprawami.

W przypadku, gdy wskazano już pomocniczego delegowanego prokuratora europejskiego, delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może powierzyć wykonanie czynności bezpośrednio temu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu. W pilnych przypadkach

delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może powierzyć wykonanie czynności każdemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu w danym państwie członkowskim.

2. Decyzja zawiera wszystkie elementy niezbędne, by umożliwić pomocniczemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu wykonanie danej czynności, oraz uwzględnia termin wykonania zadania.

3. Jeżeli pomocniczy delegowany prokurator europejski nie może przeprowadzić czynności w wyznaczonym terminie, informuje o tym fakcie nadzorującego prokuratora europejskiego i konsultuje się z delegowanym prokuratorem europejskim prowadzącym sprawę w celu rozwiązania tej kwestii w ramach kontaktów dwustronnych.

4. Jeżeli zostanie to uznane za konieczne, np. w przypadku złożonych transgranicznych postępowań przygotowawczych, w Prokuraturze Centralnej EPPO można zorganizować spotkanie koordynacyjne.

Artykuł 54: Wyjątkowo wysokie koszty czynności w ramach postępowania przygotowawczego

1. Gdy w imieniu EPPO prowadzona jest lub mogłaby być prowadzona w ramach postępowania przygotowawczego czynność, z którą wiążą się szczególnie wysokie koszty, delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może złożyć uzasadniony wniosek w systemie zarządzania sprawami o częściowy wkład finansowy EPPO, zgodnie z art. 91 ust. 6 rozporządzenia.

2. Uzasadniony wniosek zawiera szczegółowe informacje na temat wyjątkowego charakteru kosztów danej czynności. We wniosku określa się również wnioskowaną kwotę wkładu finansowego EPPO.

3. Wniosek jest automatycznie zgłaszany za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami stałym członkom właściwej stałej izby, jak również nadzorującemu prokuratorowi europejskiemu.

4. Stała izba okresowo rozpatruje wnioski. Stała izba przyjmuje lub odrzuca wniosek zgodnie z wytycznymi w sprawie wkładu EPPO w wyjątkowo wysokie koszty czynności w ramach postępowania przygotowawczego, bez wskazywania kwoty, która ma zostać przyznana.
5. Decyzja stałej izby jest automatycznie przekazywana zainteresowanemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami.
6. Jeżeli stała izba przyjmie wniosek, dyrektor administracyjny zostaje poinformowany o tej decyzji oraz, w stosownym przypadku, o proponowanej kwocie do przyznania. Dyrektor administracyjny okresowo podejmuje decyzję w sprawie kwoty, która ma zostać przyznana zgodnie z przepisami finansowymi oraz wytycznymi dotyczącymi wkładu EPPO w wyjątkowo wysokie koszty czynności w ramach postępowania przygotowawczego. O decyzji niezwłocznie powiadamia się zainteresowanego delegowanego prokuratora europejskiego, nadzorującego prokuratora europejskiego, Europejskiego Prokuratora Generalnego oraz stałych członków stałej izby.

Rozdział 3: Zamykanie spraw

Artykuł 55: Przekazanie uprawnień do zamykania spraw

1. Stała izba może zdecydować o przekazaniu uprawnień decyzyjnych zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia na dowolnym etapie przed zakończeniem postępowania przygotowawczego. Decyzja w tej sprawie nie może zostać podjęta w drodze procedury pisemnej. Decyzję rejestruje się w systemie zarządzania sprawami i przekazuje do wiadomości Europejskiego Prokuratora Generalnego. Jeżeli Europejski Prokurator Generalny jest członkiem odpowiedniej stałej izby, powiadamia się o tej decyzji zastępców Europejskiego Prokuratora Generalnego.
2. Wniosek o rozpatrzenie tej decyzji zgodnie z art. 10 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia jest niezwłocznie przekazywany przez system zarządzania sprawami nadzorującemu

prokuratorowi europejskiemu oraz delegowanemu prokuratorowi europejskiemu prowadzącemu sprawę, który od tego momentu powstrzymuje się od wszelkich działań mogących osłabić skuteczność rozpatrzenia.

3. Stała izba rozstrzyga sprawę bez zbędnej zwłoki. Europejski Prokurator Generalny lub, w zależności od przypadku, jego zastępca, który złożył wniosek, może uczestniczyć w posiedzeniu stałej izby dotyczącym tej sprawy. O wniosku oraz o wyniku ponownego rozpatrzenia powiadamia się kolegium.

Artykuł 56: Zakończenie postępowania przygotowawczego

1. Jeżeli delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę uznaje postępowanie przygotowawcze za zakończone, przedkłada sprawozdanie zawierające m.in.:

- a) streszczenie faktów, które były przedmiotem postępowania przygotowawczego, wynikające z istniejących dowodów;
- b) kwalifikację prawną faktów i ich zastosowanie do konkretnej sprawy;
- c) uzasadnioną propozycję wniesienia lub popierania oskarżenia, zastosowania uproszczonej procedury ścigania, umorzenia sprawy lub skierowania jej do właściwych organów krajowych;
- d) w stosownych przypadkach – propozycję połączenia kilku spraw oraz nazwę sądu, do którego należy skierować sprawę do rozstrzygnięcia;
- e) wszelkie terminy mające zastosowanie na mocy prawa krajowego.

Niniejszy przepis stosuje się również do prokuratora europejskiego, który osobiście prowadzi postępowanie przygotowawcze zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia.

2. Sprawozdanie i projekt decyzji przekazane przez delegowanego prokuratora europejskiego, które mają zostać przedłożone stałej izbie, rejestruje się w systemie zarządzania sprawami, w ramach którego powiadamia się o tym fakcie nadzorującego prokuratora europejskiego oraz wszystkich członków stałej izby monitorującej.

3. Sprawozdanie i projekt decyzji przekazuje się nadzorującemu prokuratorowi europejskiemu, który w terminie 10 dni przekazuje je stałej izbie wraz z ewentualnymi uwagami własnymi. O ile w projekcie decyzji delegowany prokurator europejski nie zaproponuje wniesienia sprawy do sądu, prokurator europejski może zwrócić się do przewodniczącego stałej izby o przedłużenie 10-dniowego terminu.
4. Przewodniczący stałej izby decyduje o terminie, w którym sprawozdanie i projekt decyzji zostaną omówione. Jeżeli delegowany prokurator europejski przedkłada projekt decyzji dotyczącej wniesienia sprawy do sądu, projekt zostaje omówiony co najmniej pięć dni przed upływem terminu określonego w art. 36 ust. 1 rozporządzenia.
5. Jeżeli delegowany prokurator europejski przedkłada projekt decyzji dotyczącej wniesienia sprawy do sądu lub zastosowania uproszczonej procedury ścigania, stała izba nie może przyjąć decyzji w drodze procedury pisemnej.
6. Stała izba może przyjąć lub zmienić decyzję zaproponowaną przez delegowanego prokuratora europejskiego, może przyjąć inną decyzję lub może polecić delegowanemu prokuratorowi europejskiemu kontynuowanie postępowania przygotowawczego, wskazując konkretne działania, które należy podjąć, zgodnie z art. 46. W razie konieczności może również przeprowadzić samodzielną analizę zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia.
7. W przypadku przyjęcia decyzji o umorzeniu sprawy delegowany prokurator europejski dokonuje zgłoszenia i przekazuje informacje wymagane zgodnie z art. 39 ust. 4 rozporządzenia oraz odnotowuje to w systemie zarządzania sprawami.
8. Delegowany prokurator europejski składa sprawozdanie w sposób zapewniający możliwość dotrzymania terminów przewidzianych w ust. 3 i 4, z uwzględnieniem istnienia wszelkich terminów mających zastosowanie zgodnie z krajowym prawem procesowym. Jeżeli nie jest to możliwe, w sprawozdaniu zwraca się uwagę na ten aspekt oraz podaje się jego uzasadnienie. Nadzorujący prokurator europejski oraz stała izba podejmują odpowiednie działania.
9. W przypadku gdy odpowiednio właściwa stała izba przekazała swoje uprawnienia decyzyjne zgodnie z art. 55, sprawozdanie na mocy ust. 1 przekazuje się nadzorującemu

prokuratorowi europejskiemu, który przyjmuje decyzję zgodnie z wnioskiem lub po dokonaniu zmian uznanych za stosowne. Jeżeli nadzorujący prokurator europejski decyduje się na umorzenie sprawy, stosuje się art. 56 ust. 7.

Artykuł 57: Przekazywanie spraw organom krajowym

1. Na każdym etapie postępowania przygotowawczego delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę, nadzorujący prokurator europejski lub którykolwiek członek stałej izby monitorującej może zaproponować przekazanie sprawy organom krajowym zgodnie z art. 34 ust. 1–3 rozporządzenia.
2. Projekt decyzji rejestruje się w systemie zarządzania sprawami, w ramach którego wysłała się powiadomienie do stałych członków stałej izby, nadzorującego prokuratora europejskiego oraz delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego sprawę.
3. Jeżeli w terminie pięciu dni nie wpłyną uwagi od żadnej ze stron powiadomionych zgodnie z ust. 2, decyzję uznaje się za przyjętą, tłumaczy się ją i przesyła do właściwego organu krajowego.
4. Jeżeli właściwy organ krajowy podejmie decyzję o przejęciu sprawy lub jeżeli przekazanie sprawy następuje na podstawie art. 34 ust. 1 lub 2 rozporządzenia, delegowany prokurator europejski przekazuje akta sprawy bez zbędnej zwłoki.
5. W przypadkach gdy przekazanie sprawy odbywa się na podstawie art. 34 ust. 3 rozporządzenia, właściwy organ krajowy nie przejmuje sprawy lub nie udziela odpowiedzi w ciągu 30 dni od otrzymania decyzji o przekazaniu sprawy, delegowany prokurator europejski kontynuuje postępowanie przygotowawcze lub stosuje art. 56.

Artykuł 58: Konsultacje z organami krajowymi

1. Jeżeli delegowany prokurator europejski zamierza zaproponować umorzenie sprawy związanej z przestępstwem wskazanym w art. 22 ust. 3 rozporządzenia zgodnie z art. 39 ust. 3

rozporządzenia, powiadamia on o tym organy krajowe określone przez odpowiednie państwo członkowskie zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia.

2. Na podstawie uwag otrzymanych od organu krajowego w ciągu 20 dni od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 powyżej, delegowany prokurator europejski rejestruje odpowiednie sprawozdanie i projekt decyzji w systemie zarządzania sprawami.

Artykuł 59: Ponowne wszczęcie postępowania przygotowawczego

1. Jeżeli EPPO otrzyma informacje związane z okolicznościami faktycznymi, które nie były znane w momencie podejmowania decyzji o umorzeniu sprawy i które mogą uzasadniać dalsze postępowanie przygotowawcze, stosuje się następujące przepisy.

2. Nadzorujący prokurator europejski przydziela przeprowadzenie weryfikacji temu samemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu, który prowadził postępowanie przygotowawcze lub w stosownych przypadkach innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu z tego samego państwa członkowskiego.

3. Po dokonaniu oceny nowych okoliczności faktycznych, delegowany prokurator europejski sporządza sprawozdanie dotyczące wpływu tych okoliczności na decyzję o umorzeniu, precyzując i uwzględniając wszelkie odpowiednie przepisy prawa krajowego, a także wskazując, czy konieczne jest przeprowadzenie dalszych czynności w ramach postępowania przygotowawczego.

4. Sprawozdanie i odpowiadający mu projekt decyzji rejestruje się w systemie zarządzania sprawami, który przydziela je tej samej stałej izbie, która podjęła decyzję o umorzeniu, chyba że ta stała izba już nie funkcjonuje; w takim przypadku system zarządzania sprawami przydziela je losowo stałej izbie, której stałym członkiem nie jest nadzorujący prokurator europejski, zgodnie z art. 19.

5. Jeżeli stała izba, o której mowa w ust. 4 powyżej, lub sąd krajowy lub Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej po rozpatrzeniu decyzji o umorzeniu postanowią, że EPPO

powinien wznowić sprawę, nadzorujący prokurator europejski wyznacza delegowanego prokuratora europejskiego do kontynuowania postępowania przygotowawczego.

Rozdział 4: Postępowanie sądowe

Artykuł 60: Reprezentowanie w sądzie

1. W postępowaniach przed sądami krajowymi zgodnie z art. 36 rozporządzenia EPPO jest co do zasady reprezentowana przez delegowanego prokuratora europejskiego.
2. Delegowany prokurator europejski sporządza sprawozdanie zawierające wszelkie istotne zmiany w postępowaniu i okresowo je aktualizuje. Sprawozdanie rejestruje się w systemie zarządzania sprawami, a wszystkie aktualizacje przekazuje członkom stałej izby.
3. Stała izba może wydawać polecenia delegowanemu prokuratorowi europejskiemu lub prokuratorowi europejskiemu zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 powyżej EPPO może być również reprezentowana przez nadzorującego prokuratora europejskiego zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia. Stosuje się ust. 2 i 3 powyżej niniejszego artykułu.

TYTUŁ IV: SYSTEM ZARZĄDZANIA SPRAWAMI

Artykuł 61: Przepisy dotyczące prawa dostępu do systemu zarządzania sprawami

1. Europejski Prokurator Generalny, zastępcy Europejskich Prokuratorów Generalnych, inni prokuratorzy europejscy oraz delegowani prokuratorzy europejscy mają dostęp do rejestru i katalogu tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich obowiązków.

2. Europejski Prokurator Generalny wyznacza pracowników EPPO, którzy muszą mieć dostęp do rejestru lub katalogu, aby wykonywać swoje obowiązki. W decyzji określa się również poziom dostępu oraz warunki jego wykonywania.
3. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia poufności, Europejski Prokurator Generalny może zdecydować, że dostęp do określonych informacji w rejestrze lub do akt konkretnej sprawy w katalogu mają tymczasowo wyłącznie stali członkowie stałej izby, nadzorujący prokurator europejski oraz delegowani prokuratorzy europejscy prowadzący sprawy i inni specjalnie wyznaczeni pracownicy.
4. Europejski Prokurator Generalny i zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego mają bezpośredni dostęp do informacji przechowywanych w formacie elektronicznym w systemie zarządzania sprawami lub dostęp do akt sprawy w zakresie wymaganym do wykonywania ich obowiązków.
5. Delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę udziela dostępu do informacji przechowywanych w formacie elektronicznym w systemie zarządzania sprawami lub do akt sprawy pomocniczemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu lub innym delegowanym prokuratorom europejskim, którzy złożyli uzasadniony wniosek, lub pracownikom EPPO wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonania powierzonych im zadań.
6. Przy wprowadzaniu informacji do systemu zarządzania sprawami delegowany prokurator europejski prowadzący sprawę może korzystać z pomocy pracowników EPPO lub innych pracowników administracyjnych działających pod jego kontrolą, oddanych do dyspozycji EPPO przez odpowiednie uczestniczące państwo członkowskie, wyłącznie w zakresie wymaganym do zagwarantowania, że EPPO może działać jako jeden urząd i że treść informacji znajdujących się w systemie zarządzania sprawami zawsze odzwierciedla akta sprawy.
7. EPPO wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia ochrony danych osobowych przechowywanych w systemie zarządzania sprawami.

Artykuł 62: Kontrola krzyżowa informacji

1. Informacje wpisane do katalogu są automatycznie porównywane krzyżowo z rejestrem, katalogiem oraz wszystkimi informacjami z akt spraw przechowywanymi w formacie elektronicznym w systemie zarządzania sprawami.
2. W przypadku zbieżności należy powiadomić o tym fakcie delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego dane sprawy i prokuratora europejskiego nadzorującego je.
3. Jeżeli zgodnie z art. 61 ust. 3 dostęp do jednej z powiązanych ze sobą spraw został tymczasowo ograniczony do niektórych użytkowników, powiadamia się o tym fakcie wyłącznie delegowanego prokuratora europejskiego prowadzącego daną sprawę i prokuratora europejskiego nadzorującego ją.
4. Zastosowanie ust. 1–3 powyżej jest również dopuszczalne w odniesieniu do informacji wprowadzonych lub dodanych do rejestru oraz informacji pochodzących z akt spraw przechowywanych w formacie elektronicznym w systemie zarządzania sprawami, a nie w katalogu.

TYTUŁ V: OCHRONA DANYCH

Artykuł 63: Zasady ogólne

1. EPPO może przetwarzać dane osobowe wyłącznie w pełnej zgodności z odpowiednimi ramami ochrony danych mającymi zastosowanie do takiego przetwarzania. EPPO przetwarza wszelkie dane osobowe wyłącznie w zgodzie z zasadami celowości, legalności i uczciwości, minimalizacji danych, prawidłowości, ograniczenia przechowywania, integralności i poufności oraz odpowiedzialności.
2. EPPO w pełni uwzględnia swoje obowiązki wynikające ze stosowania zasady uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania, przewidzianej w art. 67 rozporządzenia, i zapewnia jej właściwe wdrożenie, w szczególności w odniesieniu do zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych i rozwoju systemów w tym zakresie.

3. EPPO zapewnia należyłą rejestrację i możliwość śledzenia wszelkich przypadków otrzymania oraz przekazania danych osobowych, w tym – gdy jest to wymagane zgodnie z niniejszymi lub innymi przepisami wykonawczymi – podstaw ich przekazania.
4. Inspektor ochrony danych ma dostęp do rejestru wszystkich przypadków przekazania i otrzymania danych osobowych na mocy ust. 2 powyżej w sposób umożliwiający wypełnienie obowiązków inspektora ochrony danych w szczególności na mocy art. 79 ust. 1 lit. d) rozporządzenia.
5. Żadne dane osobowe, czy to administracyjne, czy operacyjne, nie mogą być przechowywane dłużej, niż jest to konieczne do celów, dla których zostały przetworzone, lub dłużej, niż jest to wymagane z powodu innych zobowiązań prawnych.
6. Kolegium, działając na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, przyjmuje dalsze przepisy wykonawcze dotyczące przetwarzania danych osobowych przez EPPO zgodnie z art. 64 poniżej.
7. Kolegium, działając na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące inspektora ochrony danych.
8. Jak przewidziano w art. 79 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EPPO i zgodnie z tym przepisem, inspektor ochrony danych zapewnia w sposób niezależny przestrzeganie przez EPPO przepisów dotyczących ochrony danych zawartych w tym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu 2018/1725 w odniesieniu do administracyjnych danych osobowych, a także przestrzeganie odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych zawartych w regulaminie wewnętrznym EPPO.

Artykuł 64: Przepisy wykonawcze dotyczące przetwarzania danych osobowych

1. Kolegium, działając na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, przyjmuje kolejną decyzję wykonawczą w sprawie przetwarzania administracyjnych i operacyjnych danych osobowych przez EPPO.

2. Przepisy te określają i precyzują co najmniej:
 - a) praktyczne aspekty wykonywania praw przez osobę, której dane dotyczą;
 - b) terminy dotyczące przechowywania administracyjnych danych osobowych;
 - c) kryteria i proces wymiany informacji;
 - d) jeżeli jest to wymagane, utworzenie zautomatyzowanych plików danych innych niż akta spraw do celów przetwarzania operacyjnych danych osobowych.

Artykuł 65: Utworzenie zautomatyzowanych plików danych innych niż akta spraw do celów przetwarzania operacyjnych danych osobowych

1. Jeżeli jest to wymagane do wypełnienia jej zadań, Prokuratura Europejska może przetwarzać operacyjne dane osobowe inne niż akta spraw, zgodnie z art. 44 ust. 5 rozporządzenia.
2. W przypadku gdy takie przetwarzanie jest konieczne, procedura powiadamiania Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, jak również procedura faktycznego przetwarzania operacyjnych danych osobowych i odpowiednio obowiązujące zabezpieczenia, są przedmiotem przepisów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 64 powyżej.

TYTUŁ VI: PRZEPISY DOTYCZĄCE STOSUNKÓW Z PARTNERAMI

Artykuł 66: Przepisy ogólne dotyczące uzgodnień roboczych i umów

1. W przypadku gdy Europejski Prokurator Generalny stwierdzi potrzebę zawarcia uzgodnień roboczych z podmiotami, o których mowa w art. 99 ust. 1 rozporządzenia, informuje o tym kolegium na piśmie, określając wytyczne dotyczące negocjacji.
2. Po przekazaniu informacji kolegium Europejski Prokurator Generalny może przystąpić do negocjacji w sprawie uzgodnień roboczych i regularnie składa kolegium sprawozdania

z poczynionych postępów. Podczas negocjacji Europejski Prokurator Generalny może zwrócić się do kolegium o wytyczne.

3. Kolegium przyjmuje uzgodnienia robocze.
4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do celów zawierania umów, o których mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia.

Artykuł 67: Punkty kontaktowe w państwach trzecich

1. Kolegium może wskazać wykaz państw trzecich, z którymi EPPO stara się ustanowić punkty kontaktowe, do celów art. 104 ust. 2 rozporządzenia.
2. EPPO może wyznaczyć punkty kontaktowe w państwach trzecich w drodze wymiany oficjalnych pism pomiędzy Europejskim Prokuratorem Generalnym a zainteresowanymi właściwymi organami.

TYTUŁ VII: PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 68: Zawarcie umowy w sprawie siedziby

Przepisy art. 66 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do celów zawarcia umowy, o której mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia.

Artykuł 69: Konflikt interesów

1. Delegowani prokuratorzy europejscy, prokuratorzy europejscy i Europejski Prokurator Generalny działają w sposób wolny od wszelkich konfliktów interesów.
2. Jeżeli w związku z postępowaniem przygotowawczym dojdzie do jakiegokolwiek faktycznego lub potencjalnego konfliktu interesów, który może faktycznie lub potencjalnie

ograniczyć niezależność w wykonywaniu obowiązków lub może być postrzegany jako taki, dany delegowany prokurator europejski lub prokurator europejski niezwłocznie poinformuje o tym na piśmie odpowiednio: właściwego nadzorującego prokuratora europejskiego lub Europejskiego Prokuratora Generalnego. Jeżeli konflikt interesów dotyczy Europejskiego Prokuratora Generalnego, informuje on niezwłocznie jednego z zastępców Europejskiego Prokuratora Generalnego.

3. Jeżeli nadzorujący prokurator europejski stwierdzi, że delegowany prokurator europejski znajduje się w sytuacji rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów, proponuje on przydzielenie sprawy innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu w tym samym państwie członkowskim zgodnie z art. 49 lub wyznacza delegowanego prokuratora europejskiego z tego państwa członkowskiego w celu pełnienia zastępstwa zgodnie z art. 35.

4. Jeżeli Europejski Prokurator Generalny stwierdzi, że nadzorujący prokurator europejski znajduje się w sytuacji rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów, przekazuje sprawę innemu prokuratorowi europejskiemu zgodnie z art. 32.

5. Jeżeli Europejski Prokurator Generalny stwierdzi, że stały członek stałej izby znajduje się w sytuacji rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów, przydziela sprawę innej stałej izbie zgodnie z art. 20. Jeżeli stały członek stałej izby jest Europejskim Prokuratorem Generalnym, decyzję o przydzieleniu sprawy innej stałej izbie podejmuje zastępca Europejskiego Prokuratora Generalnego.

Artykuł 70: Zmiana regulaminu wewnętrznego

1. Europejski Prokurator Generalny i każdy prokurator europejski mogą zaproponować zmiany do niniejszego regulaminu. W tym celu przekazują kolegium uzasadniony wniosek o zmianę. Europejski Prokurator Generalny może konsultować się z dyrektorem administracyjnym.

2. W terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku Europejski Prokurator Generalny, każdy prokurator europejski i w stosownych przypadkach dyrektor administracyjny mogą przedstawić swoje uwagi na piśmie.
3. Głosowanie nad propozycją zmiany niniejszego regulaminu włącza się do porządku obrad pierwszego możliwego posiedzenia kolegium po upływie terminu składania uwag zgodnie z ust. 2.
4. Wszelkie zmiany przyjmuje się większością dwóch trzecich głosów zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia.

Artykuł 71: Procedura w przypadku niedostępności systemu zarządzania sprawami

W przypadku gdy niniejszy regulamin odnosi się do wszelkich czynności podejmowanych przez system zarządzania sprawami lub za jego pośrednictwem, a system ten nie funkcjonuje prawidłowo lub nie jest technicznie dostępny, czynności te podejmuje się w odpowiedni sposób umożliwiający stworzenie stałego i możliwego do przeglądania zapisu. Po ponownym udostępnieniu systemu zarządzania sprawami wszelkie podjęte czynności aktualizuje się odpowiednio w ramach tego systemu.

Artykuł 72: Publikacja i wejście w życie

1. Przepisy niniejszego regulaminu wewnętrznego i wszelkie zmiany do niego wchodzi w życie z dniem ich przyjęcia.
2. Regulamin wewnętrzny publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a także podaje do wiadomości publicznej za pośrednictwem strony internetowej EPPO.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 12 października 2020 r.

W imieniu kolegium

Laura Codruța KÖVESI

Europejski Prokurator Generalny